

Նակութեան արժանի է , դէմ կըդնէր յայտնի
գմկամակութեամբ մը , այս խաղաղասիրական
դատաստանի մը առաջարկութեանը : Աակայն
խորհրդակցութեան մասնակից եղող ամեն տէշ
ըութեանց լիազօր գեսպանները վերջապէս հայ
մածայնութեամբ “կըյայսնէին , յանուն իրենց
կառավարութեանց ” հաճութիւննին , որպէս սպի
՚ի ծագիլ տարածայնութեան մը ’ի մէջ տէրու-
թեանց , այն տարածայնեալ տէրութիւնները՝
պատերազմի հրատարակութենէ յառաջ , բա-
րեկամ տէրութեան մը խաղաղասիրական միջնոր-
դութեանը դիմեն , որչափ որ պարագաները կը
ներեն : Վերջապէս լիազօր գեսպանները կըյա-
սային թէ խորհրդակցութեան մասնակից չեղող
տէրութիւնները իրենց հաւանութիւննին պիտի
տային այս առաջարկութեանը :

“Հա այս էր, զոր մեծ տէրութիւնները՝ մեր
դարուն սպիտեն քաջալերեալ, խոստացան մարդ,
կութեան, ահա ասոնք են երաշխաւորութիւն-
ները զրբ տուին խաղաղութեան հաստատուն
մնալուն վրայօք : Երդ՝ այս վեհանձնական խոս-
տումը՝ի գործ գնելու ժամը հասած է . և երկ-
բայութիւն չունիմք ըստ այսոմ մասին ոչ երո-
պական տէրութեանց զօրութեանը վրայ և ոչ
անոնց՝զիտաւորութեանցը վրայ”:

Անդպիս օգոստափառ. Թագուհին վետրվարի
Յին ըստ նոր տումարի, սովորական հանդիսիւ,
բացաւ բարլամենթին նիստերը : Ահաւասիկ
Նորին Ահավառութեան, այս առթիւ, ըրած
գահախօսութեան նշանաւոր խօսքերը :

“Ամեն օտար տէրութիւններէն կընդունիՄիշտ իրենց բարեկամական զգացմանց ապահովութիւնները : Արդիւնաւորել և ամրուցնել այս զգացմունքը , հաստատուն և անդրժեկի պահել գաշնագրութեանց տնօրէնութիւնները , և նախատամատց ըլլալ ընդհանուր խաղաղութեապահանութեանը , որչափ որ կրնայ կտիսումն ունենալ ինձմէ , ահա ասոնք են որ իմ անդադար խնամոց ենթակայ եղած են :

“Որուսաց կայսեր հետ վաճառականութեան վերաբերեալ գաղափրութիւն մը հաստատեցիւ որ ձեր առջև պիտի գրուի : Այս գաղափրութիւնը հաճոյական նշան մընէ կատարեալ վերահաստատութեան այն բարեկամական յարաբերութեանց՝ որոնք, մինչև անոնց վերջին ցաւալի ընդհատութիւնը՝ երկար ժամանակ տիրեցին՝ ի մէջ Ծնդդիլոյ և Որուսիոյ, ՚ի փոխադարձ

օգուտ այս երկու տէրութեանց :

“Աւական պատերազմին մէջ շոգին տիեզե-
րական կերպիւ մանելը հարկաւոր պիտի ընե-
առ ժամանակեայ առաւելութիւն մը ծախուց,
որով հոգ տարուի անդղական նաւատորմիզը
նորէն շնելու : Ի՞այց համոզեալ եմ թէ մեծ
փութով և յօժարամատթեամբ պիտի որոշեք

ինձի այս տեսակը քանի մը այլանդակ ծակեցը
ընելու + ուստի երկու անդամ սիտի առնօւմ.
աշա քեզի երկու ոսկի :

(Օթոցին վրայ ձգէ՛, ըստաւ Տըրոքէնքուր, այս
Երկու ոսկին իմ դրածս պիտի ըլլայ : Երկու բն
աւ մէջ անդամի համար :

Այս, մէկ անդամի համար ։
Խաղը սկսաւ շարունակուիլ ու Տըրօքէնքուր
շահելով, օթոցին վրայ արտադրեալ ստակին
երեք մասը առաւ, ու վերստին սակի մը դնելով
կրոնցուց, ետքը դարձեալ երկու սակի դնելով
կրինալատիկը շահեցաւ։ Այսպէս շատ անդամ
առաւ տուաւ, թէև քանի մը անգամ ձախող,
բայց մեծ մասամբ յաջողգնաց գործը, Ասպետը
ամեն անդամ որ կըշահէր, անհամբեր հետա-
քրքրութեամբ այնպէս մտադրութիւն կընէր որ
սովորական խաղացողներուն ունեցած անյագու-
թիւնը կըկարձէին, վերջապէս ասպետը առջեւը
հաւքուած սոկիները համբելով ծրար մը ըրաւ

ու սոք ելաւ . և տարապայման ուրախութը
տեսաւ որ Ճիշտ 1200 թալէր շտհեր եր : Խա-
ղացողներուն նզովքներով ու կատաղութեան
աղաղակներով ու ոմանց ալ ուրախութեան
ձայներովք ասպետը սրահներէն դուրս խօյացաւ
ու արագութեամբ մը փողցը՝ անկէց իւր բնա-
կած թալք հասաւ : Երբէն դիմել եր ասպետը

մատուցանելու իմկառավարութեանս այն ամեն
գումարները զոր օգտակար պիտի գատէք այս
պիտի կենսական նպատակի մը համար, որ է հայ
բենեաց ծալվային զօրութեան պահպանութիւն։

անդ զիական օրագիրը, այսինքն այն անգ զիտցի ները որ կերկնչին թէ լշրոպից մէջ ընդհանուր պատերազմ մը ծագելուն, շըլայ որ Անգլիան ըստ բաւականին պատրաստ չդանուի, այնպիսի անձինքը, կըսէ, կրնան ապահով ըլլալ. քանզի պաշտօնական աղբիւրներէ առնելով կըծանուցանեմք, կըսէ միշտ յիշեալ օրագիրը, թէ մէծ գործունէու թեամբ կըպատրաստուին, ամեն կերպ զէնքով և զինուորական պաշարներով. հետեւ նաւերը. 27 ճակատամարտ եռայրակնաւ՝ որոնք ընդամենայն 2511 թիգանօթ՝ կըկրեն.

29 Փաէկաթ՝ սրոնք 1341 Թնդանօթ կըլիեն. 98
Ալուք⁽¹⁾, սրոնք 940 Թնդանօթ ունին. ուստի
ընդամենայն կընէ 154 նաև և 4792 Թնդանօթ:

Բաց յայսցանէ հետևեալ նաւերը շինուելու
վրայ են (առանց ՚ի հաշիւ արկանելու սլուբները,
թնդանօթակիր նաւակիները, և այլն), 57 ճակա-
տամարտ եռայարի նաւ՝ որոց մէջ 131 թնդա-
նօթ կրօպներն ալ կան. բայց իրարու վրայ հաշ-
ուելով ընդամենայն 4706 թնդանօթ պիտի ու-
նենան. 82 ֆակտաթ՝ որոց իւրաքանչիւրոյն թըն-
դանօթաց թիւը պիտի ըլլայ 51էն մինչև 24.
տակաւան յայտնի չէ ընդամենայն քանի թնդա-
նօթ ըլլափիքը:

գլուխ թէ , ը ստորին ծովային զինուսորց և
նաւաստեաց ,մեր ծովի զերեաց պահապան աւել-
լորդ գորքի ըլ ու նիմիք օրոց թիւը՝ 24 հազար հո-
գիկ կը համանի . վաճառ.ականի նաւուց նաւաստի-
ները ունիմիք որոնք ընդամենային 270,000 հոգի
են , առանց հաշուելու զնաւապետները : Եւ
Եթէ Վաղղիացւոց պէս , մեր նաւաստիներուն
դիմելու ըլլոմք ինքը զինիս պաշտովանելու
համար , կը սէ յիշեալ օրագիրը , Անդ-զիս թա-
գուշույնի յայտաբարական մէկ հրատերը 400,
000 հոգիէն նուազագոյն բազմութեան սփառի
չուզզուի , որոնք այժմ իրենց ապրուստը կը ճա-
րեն՝ ՚ի վերայ ծովուց . որ կը թթվէն Կորին Ա և
հափառութեան իշխանութեան ներքեւ եղած
երկիրներուն եզերը :

Պէրլինի կազմը Ծոռսին լրագրույն մէջ յետագոյն յօւթուածը կըկարդամք :

“Արկադ Ժամանակէ Ե՞ն վեր Խոտիսոյ մէջ
գաղտնի գրգռութիւն մը և խռովութիւն մը
կըտիրէ . և այս բանը Ալսութիսոյ լսագրութիւն-
ներն ալ չեն ուրանար : Խսկըսան այս գրգռու-
թեան պատճառները՝ լսու մասին տեղական էին

(1) Упътвам към всички български и чуждестранни граждани да съберат съвети и съвети за укрепването на националната общица и за подобряването на външните съотношения на България.

որ մէկէ մը ճանջուելու երկիւղ չունէք . զգեստին քլանցքները վեր վլրցածած էր աւելի արագաշարժութեամբ վաղելու ու անցնելու համար արձակովայրէն ասզին տեղակեղ գտնուած ճահիճներէն ու . լցոլիներէն . լոյփիփսոփ երջան կութեանը վրայ մտածելով յանչափս կուրախանար ու սիրաը սաստիկ կրթաղլսէր . վերջապէս հասաւ իւր բնակիքանը տւելի ուրախութեանէն քան թէ վազելէն շնչարգել եղած . իսկոյն տան դուզներէն վեր ելլելով գէպ ՚ի ՚պարբէրի սենեակը վազեց . բայց դուռը դոց էր , վերստին իւր սենեակը իջաւ յուսալով թէ դուցէ իւր մեկնելին հետէ հոն մնացած ըլլայ . բայց ՚ի զուր վերջապէս տանուտէրը գտնելու ու հարցընելու համար երթալու վրայ էր երբոր տեսաւ որ գրաստ զանին վրայ նամակ մը գրուած էր . առաւ զայն բացաւ ու սկսաւ անհամբերութիւն կարդալ :

Հաւասիկ այս նամակը , զօր լոյփիփս Պարքէր՝ Տըրոքէնբուր ասպէտին գրած էր :

“Բաջայուղերական խոռքերով ըստը էիր ինձի որ
“չյուռահատիմ. բայց ալ, համբերելու կարու
“զութիւն չունիմ. Աստուած անդամ՝ երեսի
“փրայ թողուց զիս. չեմկընար ամենենին օգնու
“թիւն մը ընելու ոչ մօրս և ոչ քրոջ. և հետեւ
“աբար անոնց արտասուաշարժ ու ողբայի մի.

և ըստ մասին նիւթական բայց այսօրուան օրս
հաւաստի եմք լծէ լիշեալ գրգռութիւնը քա-
ղաքական (բոլիթիք) և ազգայնութեան վերա-
բերեալ պատճառներէ ծագած է : Դուրինոյի
պաշտօնական լրագրութիւնները մեծ ջանք ըրբն
այս գրգռութիւնը տարածելու և դադղիական
օրագրութիւնները ձեռքբերնէն եկածին չափ
օդնեղին այս բանին :

“Վ էննայի և Դուրինօյի գահըցաց մէջ եղած
տարածայնութիւնը՝ սկսաւ Վ էննայի և Փարիզի
գահըցաց մէջ ևս ափելու Եւ թէպէտ Գաղղից
Առինիւոր օրագիրը խմաց՝ տուաւ իւր եղայրա-
կից կէս-պաշտօնական օրագրութեց թէ պէտք
է ակնածութիւն ունենալ գահնակից տէրութե-
մը համար, սակայն անվատահութիւնը այն առ-
տիճան տարածուեր էր, որ Վ էննայի մէջ չէին
կրնար ապահով ըլլաւ՚ի մասին Գաղղից քաղա-
քականութեանը՝ Դատիրու նկատմամբ :

“**Ալղարտաւորիմք** յաւելընը թէ , Գալգից

և Այստեղից բարեկամը և Եւստրիոյ հակոռաչ կորդը՝ Ուսւսիան, Վիլլաֆրանկա քաղաքին տէր եղաւ և կերիցնցընէ իր ձեռ ըզ գէպ ՚ի Մոնտքօ, թէ Դազզիան և Եւստրիան ընդդիմութե՛ մէջ կըդանուին ՚ի մասին բարեկարդութեանց որ պիտի ըլլըն Հոռոմի մէջ, և թէ յիշեալ երկու կուռավարութիւնները նոյնափէս ընդդիմութեան մէջ են ՚աքովիի գործոց վրայօր . ուր Ջէրտինանստոս թագաւորը այնքան քիչ վատահութիւն ունի ՚ի վերայ առողջութեան հասարակոց անդորրութեան, որ հրաման տուաւ զինուորական մեծամեծ պատրաստութիւններ ըլլալու իւր տէրութեամբ մէջ”:

— Ետեւեազ համսոսու խորհրդածութիները
լուղբարձր Անդր լուղբարձրոյն մէջ հրատարակուած են-
ու էննայի մէջ 1815ին հաստատուած դաշնա-
գրութիւնք հիմն է իրաւանց, որով Աշուրապիոյ
տէրութիւնները կըտիրեն և կիշխեն զանազան
օտար երկիրներու վրայ :

“Այստի լիշեալ գաշնադրութեան զօրութիւն
է և մանաւանդ անկէց աւելի հին իրաւունքնեւ
քով, որ Վաստրիս կայսրը կըտիրէ Խտալիս հիւ-
սիսային արեւելեան մասին վրայ . և անոր այս ի-
րաւունքները անշուշտ նոյնչափ արժէք ունին .
որչափ որ կարժեն Վարտենիս թագաւորին ու-
նեցած իրաւունքը Վալյայի դքսութեան և
Ճենովայի հին հասարակապէտութեան երկրին
վրայ, նմանապէս որչափ որ կարժեն իրուսիս
թագաւորին ունեցած իրաւունքը Վէնան ըսուած
նահանգաց և լուզասի իւր բամնին վրայ .
Վաստրիս կայսեր Խտալիս վրայ իշխուու իրաւ-
ունքը հաւասար է ուրիշգերմանական վեհապե-
տաց իրաւանցը, որ կիշին Ուենոսի գետեղե-
րացը, նմանապէս հաւասար է Ուռուսիս կայսեր
իրաւանցը, որ կըտիրէ Խոլոնիայի թագաւորու-
թեան վրայ և Վագդիս իրաւանոր, որ կիշին

“ ճակը գիտնալով անդդայց հանդիսատես ըլլա-
“ լու. զօրսութիւնը չունիմ. մնաս բարե ուրեմն
“ միքելի բարեկամն, երախտապարտ ու շնորհա-
“ կալ եմ ինձի ցըցուցած համակրութենէդ,
“ ըստորում տեսնալով իսր ցաւալի վիճակս ’ի
“ գուշթ շարժեցար և եթէ բարեսրուսութեանդ
“ հետ հարսութիւն ալ ունենացիր, անշուշտ
“ յօժարութեամք ողիտի օդնելիր ինձի. բայց
“ աստուածային Նախակինամութիւնը մարդկու-
“ թեան կընմանի, որովհետեւ միայն երջանիկնե-
“ րը կըսացտպանէ”։ “ԱՅօթօքոյ Պարքեն”։

Այս նամակը, որ գուցէ ալ առջեր չտանուել
ըստ ազնատալի գիտաւորութիւն մը կըծանուցա-
նէր, երկիւղի մէջ ձգեց ասպետը, ուստի շու-
տով մը տանուածէր հրեայ կնոջ քովը դիաց որ
գետնայարկը կըբնակէր ու հարցուց անոր թէ
Ալյիզիսը տեսած է մի կինը հաստատեց թէ
երիտասարդը տունէն գուրս ելած չէ, ասոր
վայ Տըրօքէնքուր արագութեամբ վիր ելաւ ու
վերնայարկին մէջ եղած սենեակին առջեր հա-
սաւ, որուն գուռը ներսէն գոցուած էր հաստա-
տութեամբ բայց ասպետը ամեն ջանք ՚ի գործ
գնելով հազիւ թէ գուռը բացաւ, մէյմեալ
տեսաւ որ Ալյիզիսը գետին փռուած, գլուխը
մէկ ձեռքին վայ կաթնած էր, ու ոսքերուն
ջոկ ածուխալ մեռն հասկառած էր ի առաջ

Յոնիսական կղզեաց : Տայց եթէ Իտալացւոց
Նպատակը , (որ է աղաքել Իրավուն օփարականաց յեռ-
ժեն .) Եւ բասկից մէջ յարդ մը գտնելու ըլլար ,
ու եւրոպական տէրութիւնն մը կարող ըլլայ կար-
ծելու թէ իրաւունք ունի կործանել , ծածուկ
խորամանկութիւններով կամ յայտնի պատե-
րազմովմը , զիշտանութիւննը զոր Աւստրիան ունի
Իտալիոյ վրայ , այս ընթացքը հարուած մը պիտի
ըլլայ ոչ միայն խոտալսկան թերակղզւոյն մէջ
հաստատուած օրինաւոր կարգագրութեանը 'ի
մէջ ազդաց , այլև բոլոր Եւրոպից ազդաց մէջ
հաստատեալ կարգագրութիւնները պիտի կոր-
ծանէ . և յայնեամ չեմք գիտեր թէ ի՞նչ բանի
վրայ հիմնեալ պիտի ըլլայ ազդաց իրաւունքը
Եւրոպից մէջ ":

— Ո ներկայութեան կարծեցեալ հաւանակազ
նութեան մը պատերազմի ՚ի մէջ Գաղղիոյ և
Աւստրիոյ , որուն վրայօք լրագրութիւնները չեն
դադարի իրենց գաղափարները յայտնելու ,
ուշագրութեան արժանի է անշուշտ կազմի պի-
Վէլի անուն գերմանական լրագրոյն մէկ յօդ-
ուածը , որ Աւստրիոյ և Գաղղիոյ զօրաց թուոյն
վրայօք հետեւալ տեղեկութիւնները կուտայ :

“Աւտորիան, կըսէ յիշեալ լատիրը, այսօր ուան օրս 450,000 հետևակ պատրաստ զօրք ունի, Այս տէրութեան ձիւոր զօրաց թիւը 50,000 հոդիէն աւելի է, և 50,000 թնդանօթաձիգ զօրք ունի, 1344 թնդանօթով ։ Ի սէլէ որ Աւտրիոց զօրաբանակը ընդամենայն 550,000 պատրաստ զօրք ունի. որոցմէ գրեթէ 400 հաղարը կրնայ, ներկայ պարագայից մէջ, գրսէն յարձակող թշնամեաց գէմ գործածել:

“Գաղղիոյ կայսերութիւնը, բաց ՚ի կայսերական պահապան զօրաց որոց թիւը գրեթէ 30 հազար է, այսօրսւան օրս 360 հազարի չափ հետևակ զօրք ունի, և 68 հազարի չափ ձիաւոր զօրք : Առնցմէ ՚ի զատ 97000 թնդանօթաձիգ զօրք ունի 1182 թնդանօթով: Ծմբէ որ Գաղղիոյ զօրաց թիւը ընդամենայն 525,000 հոգիի կըհասնի. որոցմէ միայն 400 հազարը գրսէնյարձակող թշնամեաց դէմ կընայ գործածել:

“ Այս հաշիւներէն կըտեսնուի բնէ Վազգիոյ և
Աւատրիոյ զինուալորական զօրութիւնները ճշգիւ
հաւասար են իրարու ”*

—Յամին 1857, Աւատրիոյ մէջ եղած աշխարհամարէն կը յայտնուի թէ այս կայսերութեան ժողովրդոց թիւը 37 միլիոն 339.012 հոգիի կը հասնի, առանց հաշուելու գործունեայ զօրաց բանակը և քաղաքապահ զօրագնդերը : Իսկ եթէ ամենը մէկտեղ հաշուելու ըլլամք, Աւատրիոյ այժմեան ժողովրդոց թիւը գրեթէ 38 միլիոնի կը հասնի : Եյս թուոյն մէջ կը բովանդակին 133 876 օտարականը որ Աւատրիոյ երկիրները կը բնակին և 114.888 Աւատրիացիք որ օտար երկիրներ կը դանուին :

Ասպետը իսկոյն երիտասարդին վրայ յարձակեց
լովու գրկելով սանդղ զց գլուխը սրահ մը կար
չոն բերաւ . ու ը նաև հրեայ կինն ալ հասած
էր . բարեթաղթաբար անդպայութիւն կատարեաւ
եղած չէր տակաւին : Պարքէր իւր բարեթարնեւ
րուն խնամքով ու հոգտատարութեամբը քանի
մը վայրկենի մէջ ինքըզինքին եկաւ , ու սակաւ
առ սակաւ խելքը գլուխը դալով տչքերը բռ
ըրտիքը գտնուով անձանց վրայ հաստատած կը
նայէր . ու երլոր առողետը տեսաւ ու ձանցաւ
զանիկա , բոլոր իւր դառնակուկիթ յիշողութիւնը
ները միտքը եկան . զլուխը յանկարծ վեր հանեց
ու ձեռքը մէկզմէկ զարնելով յուսահատական
հառանարութ մը առաջակեդ :

Վհ . ինչու վերստին կենդանութիւն տուիր ինծի ,

Յայտնելու համար քեզի որ ամենաարողն
Ասաւած ամենին անօդնական չժողուց զքեզւ
ըստ Տըրքէնքուր, որ մէկ ձեռքով անոր
գլուխը վերցուցած ու միւս ձեռքովն ալ ոսկի-
ները կը զուցնէր :

Ելքիզիս ելքարական շարժմունք մը ընելով
յապու շմացած, ոսկի պօռաց :

Այս քսակին մէջ 1200 թալեւ կայ, ըստու առ
պետք, ճիշտ կորսնցուցած գումարդէ, չուտով

ՀԱՅՈՒԹ

ԱՐԲԱԶԱՆ ԳՐԻԳՈՐԻ ԱՐՔԵՊԻԿՈՎՈՒ

¶ Երին՝ Կախախնամնութիւնն , որուն տնօրէնութիւնն երը անկմանալի են մարդկային մատացհաճեցաւ առ ինքն կոչել զգերապատիւ տէ Դրիգորիս օրբեազան արքեպիսկոպոսն , որ քանի մը տարիէ ՚ի վեր խիստ արժանաւորութեամիկ կը փարեր զգաշոտն առաջնորդութեան Կարնոյ Արքակայի վեճակաց :

Հանդուցեալ սրբազնը վտանգաւոր սաստիկ հիւանդութենէ մը բանուելով, բժշկացամեն ջանիքը տնօղուտ եղեր է, և դրեթէ ամիսուեկէս վշտակրութենէ ետե, յունվարի 11ին օրաւ Աստուած փօխուեր է՝ ի հասակի 45 ամաց:

Յէշեալ երանելին հոգեսր հովուոյն յուղացիաւութեան հանդէսը հետեւալ օրը մեշքեղսութեամբ կատարուեր է, օրուն ներկու

գտնուեր են , բաց ՚ի բազմաթիւ ժողովրդոց
կարնոյ և ըստական տէրութեց հիւպատոսները
Վ ախճանեալ սրբազնը՝ իւր ազգամիրակա
գործունէութիւր , ուսումնուսիրական ջանիւք
և ուրիշ հազուագիւտ առաքինութիւններով
մեծամեծ ակնկալութիւններ կուտար ՚ի մասին
ազգօգուտ փառաւոր ապագայի մը . և այ
պատճառաւ անոր տարածամ մահը մեծ և ան
միսիթար ցաւ եղաւ ոչ միայն իւր յատուկ հո
գեօր հօսին , այլև բոլոր հայազգի ժողովրդոց

Ընցեալները յուսակաւ ու քառականներին լուսագրութեան մէջ կարդացինք թէ Տիգրանակերտ (Տիգրոսէբիր) մէջ 150 շայ գերդատատան Յունաց դաւանաւթիւնը ընդուներ են . գարձեակարդացինք թէ Տիգրանակերտի գեղերուն մէջ 40-50 գերդատատան պատպաժաւան եղեր են :

Այս գժբաղդ լուրերը և գեղքերը , որոց
երկապառակութեան պատուղ ըլլալուն փայ տա-
րակոյս ջունինք , մեծ և օրինաւոր ցաւ պատճա-
ռեց մեր սրտին . ուստի անհամերաւթեամբ կ-
ոպասէինք որ պատուտիան Ա'ախո՛ ըստորու-
կուտանդնուազօլիս կըտպուի և հետեւ աքար կա-
նոնաւոր յարաբերութիւն պիտի ունենայ չայոց
պատրիարքարանին հետ , կըսպասէինք , կըսեմ
որ տեղեկութիւններ տայ իւր ընթերցողաց
ըստ այսմ մասին . այսինքն կամ մերժէ կա-
հաստատէ վերոյիշեալ ազգային կարևոր գէա-

Քերը • բայց որովհետեւ կստարեալ լւութենէ
ի զատ բան մը չունասնք , վասնորոյ տպառաւու
ըեցանք բարեկամի մը ձև ուօք գրել՝ ի Տիգրա-
նակերու և ստոյգ ծանօթութիւններ խնդրել
այս գմբազգ եղելութեան վրայօք : Ահաւասիկ
յիշեալ քաղաքէն յուղարկուած նամակին օրի-
նակը . որուն մէջ գրուած տեղեկութիւնները՝
կարծեմք թէ ստոյգ են :

“Յարդոյ տէ՛ը

“Տիգրանակերտ . 20 Դեկտեմբերի 1858

“Տեղւոյս տուրքը իւրաքանչիւր ազգին իշխանաց շնորհիւր ժողվուելուն՝ երեք տարեկան տուրքէն 35—40 հազար դոչ չափ վեսա ըլլալուն, յիշեալ փողը կըքածնեն ազգին վրայ և կըսկսին ժողովւն: Վզգին մէջը գտնուողարհեստաւոր անձինք կըխօսին թէ մենք ժամանակաւ մեր տուրքը տըփած ենք, այս ինչաւելորդ դրամէ որ մեզմէ կուզէք: Իշխանք տւ կըպատասխանեն թէ ամեն մէկ տարիէն 11 հազար կամ թէ աւելի տուրքերէն պակաս մնացած է: ոմանք մեռած են և ոմանք ալ տնանկութիւննին յայտնելով իւրեանց տուրքերը չեն կարօղացած տալ: սոյն պատճառաւ երեք տարեկան միջոցին մէջ այսքան հազար զուշ բաց մնալով, հիմա ազգին վրայ բաժնեցինք որ ամենքս ալ պիտի տանք: Այն արհեստաւորներէն ոմանք կըպատասխանեն թէ ձեր այս մնացած ըսած դրամը մեր խելքը չի հասնիր: դուք այս տեղը խարդախութիւն ըրած եք: մենք մեր կողմանէ Տիգրանակերտցի Հալւալ մականուամբ: Մկրտիչ վարդապետը փախանորդ կըդնենք որ ձեր հետը հաշիւ տեսնէ, և նայինք թէ այս մնացորդ ըսածնիդ ուր տեղ էր Իշխանքն ալ անոնց խնդրոյն յօժարութիւն չտալով կըսեն թէ, մենք Մկրտիչ վարդապետին հաշիւ չենք տար քանզի խառնակիչ անձ մըն է: յետոյ ազգին մէջ խոռվութիւն կըձգէ: բայց արհեստաւորներէն քանի մը անձինք թնդղ գան, մենք անոնց հաշիւ կուտանք: Ուստի եզրոր Մկրտիչ վարդապետը կիմանոյ թէ իւրեան համար կըսեն թէ խառնակիչ և անոր հաշիւ չենք տար, կըսկսի համոզել զոմանս և կաստանդու պօլիս պատրիարքարանը խրկելու վկայական գիր մը գրելով կըկանչէ բաւական անձինք, և զանոնք գրգռելով կըսէ թէ եկէք սոյն գիրս կնքեցէք, թէ մենք հաշիւ կուզենք՝ ի մասին այս մնացորդ դրամոց, զոր կըպահանջեն մեզմէ: մեզի տեղը թող ցոյց տան որ մենք դիտնանք: և եթէ յիբաւի է պարտքերնիս տանք: Ուստի երբոր կիմանան իշխանները թէ Մկրտիչ վարդապետը Պօլիս պատրիարքարանը զիկելու համար գրած գիրը ունանց կնքել կուտայ, կերթան կըսեն տեղոյս առաջնորդ Յակոբ եպիսկոպոսին, ան ալ կըտեսնէ թէ զանոնք կանչել խրատելը անօդուտ է, կերթայ կուտակալին կըպատմէ բաշնին էութիւնը: ան ալ Մկրտիչ վարդապետը և քանի մը անձինք բերել տալով բանտը կըդնէ: Քանի մը օր բանտը մնալէ ետեւ, Մկրտիչ վարդապետը 150 տան չափ համոզելով՝ ինքն տւ ՚ի միտսին կերթան Յունադատաւն կըլլան: Յունաց եպիսկոպոսն ալզանոնք տուօք փառօք և մեծաւ պատուով ընդունելէն ետքը Պօլիս իրենց պատրիարքին գրելով Բարձրագոյն Պռնէն հրամանագույր մը կըլսելու որ Հայոց ազգէն Յունաց դաւան եղօլանձանց տուրքը զտաելով Յունաց ազգին տրոցը վրայ գնեն: Ուստի պատրիարքն ալ Պօլսոյ Բարձրագոյն Պռնէն հրամանագույր առնելով մինչեւ տեղս յուզարկելը՝ 100—110 տան չափ զղալով վերադարձան ՚ի հայութիւն: Մնաց 40—50 տան չափ դիւրահաւան անձինք որոնք գեռ չզգաւուածալով Յունաց եկեղեցին կերթան: Մենաբարին Յուտուած ինքն դարձ և շնորհք տայ, որ ասնք ալ վերադարձան ՚ի ճշմարտութիւն Հայոց ուղղափառ եկեղեցւոյն: Եղն ժամանակիները Մկրտիչ վարդապետն ալ կարին գնաց և կարծեմ թէ հիմա Պօլս գայցած է: Յակոբոս եպիսկոպոսն ալ Պաէրթ գնաց: քանզի այն տեղն ալ քանի մը տուն մեր ազգէն հուսմէ տդաւան եղած էին. և զանոնք քարոզեց յօրդորեց և գարձոց ց: ուստի, տէր իմ, ահա եղելութիւնը մանրամասնաբար, տեղեկաւթիւն ունեցածիս չափ, յատուկ գրեցի և այլ ներքին եղած գործքերն ալ Յուտուած գիտէ: *

